

Az Egyesült Államok UFO-kutatása történetének egyik legjelentősebb időszakának nevezhető a kontaktok megjelenése. Ezek az emberek jóságos és emberi kinézetű idegenekkel találkoztak, akik állítólag a Naprendszer bolygóiról, illetve még távolibb világokból látogattak el hozzánk. Utópisztikus társadalmuk, etikai és spirituális értékeik, valamint tudományos és technikai tudásuk messze meghaladja az emberiségét. Az úgynevezett kontaktok fizikai módon találkoztak a földönkívüliekkel, ami elég lehetetlennek hangzott még az UFO-kutatók számára is. George Adamski, Daniel Fry vagy Truman Bethurum számos kritikát kapott az élménybeszámolóival kapcsolatban, ezzel szemben Orfeo Angelucci sokan hitelesnek vélték.

Földöntúli testvérek

Orfeo az amerikai New Jersey állam székelyhelyén, Trenton városában született 1912-ben és fiatal kora óta érdekelte a természettudomány. Az atomok és az elektromosság világa különösen lekötötték az elméjét, így sokat foglalkozott a világegyetem keletkezésével. Később több egyszerű, de tudományos kísérletet elvégzett.

1946-ban barátaival ballonokkal kísérletezett, ennek során lett figyelmes a társaság egy korong alakú tárgyra, ami az égen repült. Angeluccinak ez volt az első találkozás a repülő csészealjakkal, de az események csak később indultak be igazán. Úgy vélte, hogy ezek a járművek kísérleti repülőgépek, így nem különösebben érde-

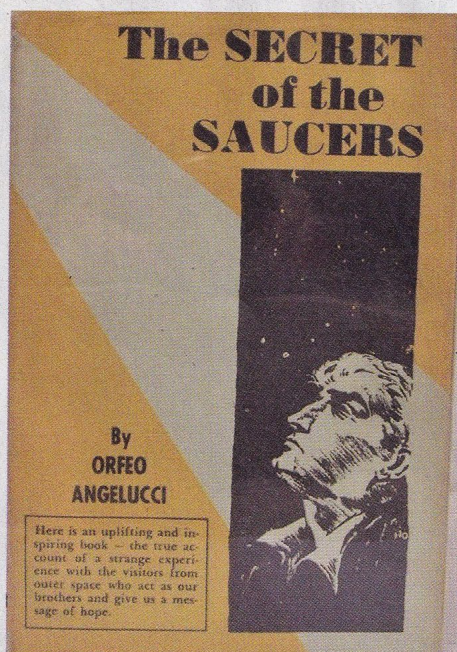
te magát és egyfajta erőt érzett maga körül. Amikor lejárt a műszakja autójával hazafelé indult, és hamarosan egy pirosan ragyogó fényt vett észre az égbolton. Amikor megközelítette ezt az objektumot, akkor a bizarr testi érzetei felerősödtek, így követni kezdte a jelenést. Ekkor két korong alakú szonda repült ki a fénygömbből, amely ezután hatalmas sebességgel elrepült. A két szonda megközelítette Orfeo gépkocsiját, aki ekkorra már félreált egy kietlen területen. A szondák megálltak előtte és az egyikből egy férfihang szólalt meg.

Az ismeretlen férfi elmondta, hogy ők egy másik világból származnak, a két korong pedig egy olyan adó-vevő készülék, amelyen a Földön még nem létezik. Az idegen lény utasította Orfeot, aminek értelmében

Egy éteri világ küldöttei

A spirituális UFO-kutatás atyja

Kevés olyan spirituális úttörő kapott helyet az ufológiában, akire még a kritikusok is érdeklődéssel tekintettek. Orfeo Angelucci pontosan ilyen személy volt, ugyanis természettudományi, valamint műszaki háttere egy földhözragadt ember benyomását keltette, de mégis olyan tapasztalatokról számolt be, amikre nehéz empirikus jellegű válaszokat találnunk. Angelucci nem csak a Földön találkozott titokban a földönkívüliekkel, de az űrhajójukra, sőt, a szülőbolygójukra is elvitték őt!

kelte a téma. A férfi a Lockheed Repülőgépi Művek üzemében dolgozott, ami a mai napig az egyik legnagyobb cég az Egyesült Államokban.

1952. május 23-ának estélyén furcsán érez-

te egy kristály poharat fog találni az autójának motorháztetőjén, amiből igya ki az abban található a folyadékot. Miután ezt megtette energetikusnak és fitnek érezte magát, így az összes kellemetlen tünete eltűnt.

Ezt követően a korongok között egy háromdimenziós kép alakult ki, amelyet így írt le: „Az egyik kép egy férfit, a másik egy nőt ábrázolt. Azért mondom férfit és nőt, mert körvonalaik és arcvonásaik férfira és nőre hasonlítottak. De ez a két alak a legnagyobb tökéletességével tűnt fel nekem. Anyyira nemmes benyomást tettek; szemük egy kicsit nagyobbak voltak és sokkal kifejezőbbek, és egy olyan ragyogást sugároztak magukból, ami csodálkozással töltött el engem. Még jobban zavarba hozott az a nyugtalanító gondolat valahol lelkem mélyén, hogy ők ketten számomra valahogy ismerősnek tündek. Amikor engem figyeltek, az a kényelmetlen érzésem támadt, hogy minden gondolatomat ismerték és mindent tudtak, amit valaha is tettem, és még sokkal többet is rólam, mint amit én magam tudtam. Intuitíven éreztem, hogy egyfajta szellemi meztelenségben álltam előttük. Úgy tűnt, hogy telepatikus kapcsolatban is állok velük.”

A földönkívüliek elmondták, hogy ők minden emberi lényt olyannak látnak, amilyenek valójában és nem olyannak, mint a korlátozott képességű emberi érzékszervek. Sőt, bizonyos lények és bolygók nem a mi anyagi valóságunkban léteznek, de az érzékenyebb emberek képesek kapcsolatban kerülni velük. Továbbá idősebb testvérekként jelennek meg az ember számára, ugyanis a Föld és más idegen

világok között ősi kapcsolat van. A rövid „bemutatkozás” után az adás véget ért és a korongok elrepültek.

Többdimenziós világok

Orfeo élményei néhány héttel később folytatódtak, amikor szintén hazafelé tartott az egyik éjszaka. A városi híd közepén egy fénylő tárgyat vett észre, ami leginkább egy iglura emlékeztette, de ez majdnem átlátzó volt. Ismét úrrá lett rajta az a bizonyos furcsa érzés, de ennek ellenére belépett az objektumba, aminek közepén egy széket talált. Amikor beleült, akkor egy gyenge felhajtóerőt érzett és néhány perc múlva az éteri tárgy már a világűrben lebegett.

A hajón megjelent egy „ablak”, amin keresztül Orfeo a Földet látta. Ekkor a földöntúli hangok ismét megszólaltak, miszerint a Föld egy *tisztítóvíz-bolygó*, ahová a lelkek fejlődni járnak, mint számtalan másik világba. Bár Orfeo soha nem volt vallásos, de mégis mélységes Isten- és spirituális élménye volt ezen az éterhajón.

A plafonról egy vakító fénysugár hatására úgy érezte, hogy kiléptették a tér-és idő kötelékéből, ahol megértette, hogy örök élőlények vagyunk, de mindig csak egy időben korlátozott tudattal rendelkezünk. Ezen a ponton válik a történet egy fokozatos lelkifejlődés-úttá, ahol a földönkívüli élmények összekapcsolódnak a spiritualitással. Bár fajunk szörnyű tetteket hajtott végre, de az űrtestvérek mégis szerették az embereket és magasabb aspektusból figyelték vívódásainkat.

1952 augusztusában végre személyesen

találkozhatott az előbb említett hang forrásával. A Hyperion Avenue Freeway híd pilérjeinél sétálva megszólította egy idegen. A földöntúli férfi magas volt és kék uniformist viselt, ami tökéletesen illeszkedett a testére. Fantasztikus kisugárzása volt, de Orfeo úgy látta, mintha a formája nem maradt volna teljesen egyenletes. Olykor még a színe is változott és villódzott, de biztos volt abban, hogy fizikai lényről van szó, mert jól hallotta a lépteit. Az idegent Neptunnak nevezte el, aki elmondta, hogy sajnos a Földünk egy újabb háború felé sodródhat, és ezt ők féltő szemekkel figyelik. Orfeo legszebb élménye 1953 januárjában történt, amikor egy másik bolygón tért magához. Ő maga sem tudta elmagyarázni, de hét napon keresztül míg a teste élt és tevékenykedett, addig a „valódi” énje másol ébredt fel. Az éteri világ szinte ragyogott és hamarosan két földönkívüli lény lépett be a helységbe, ahol Orfeo magához tért. A férfit Orionnak hívták, míg a nőt Lyrának. Őket korábban már látta hologramként. Orfeot viszont Neptunnak szólították, aki előző életében köztük élt és ez a világ volt az eredeti hazája. A lények elmondták, hogy egy magasabb oktávú dimenzióban tartózkodnak és a neveknek itt abszolút nincs jelentősége. Neptun és Orfeo valójában ugyanaz az entitás csak más aspektusban.

Amikor kísértáltak az erkélyre, akkor szemet gyönyörködtető panoráma tárult a férfi elé. A növények mintha ragyogtak volna, az épületek nagyon szép, kristályszerű anyagból épültek.

Lyra és Orion elmondta, hogy a Naprendszerünkben létezett egy bolygó, ahol lázadás tört ki és ennek a vége óriási pusztulás lett. Az ott tevékenykedő bukott lelkek különböző bolygókra születtek le, mint például a Földre. Ez a történet fennmaradt a mítoszainkban és a vallásainkban, úgymint Luficer lázadása és bukása.

Bár Orfeo szintén bukott léleknek számított, de az átlagemberhez képest sokkal érzékenyebb lelkialkatúnak bizonyult, ezért sikerült kapcsolatba lépnie a földöntúli testvéreivel. Líra elmondta, hogy a földönkívüliek azért figyelik meg a Föld lakóit, mert hasonló pusztulás felé haladunk, mint a bukásunk előtt, de testvéri szeretettel támogatnak bennünket. Azonban az univerzumban a „be nem avatkozás” törvénye uralkodik, így annak határát ők sem léphetik át. Az üzeneteikkel segíthetnek bennünket, ha megfogadjuk azokat, de helyettünk nem fogják megoldani a globális problémáinkat. Orfeonak azt a feladatot szánták, hogy terjessze el történetet, mert bár sokan nem fognak neki hinni, de számos emberre hatással lesz. Az információk terjesztésével többen eljutnak egy új megértéshez és tudatosságához. Amikor a férfi újra „felébredt” a Földön, azonnal nekilátott a rábízott feladatnak.

Az emberi lét célja

Orfeo éveken keresztül előadásokat tartott az élményeiről, amikből könyv is született. Nem lett belőle gazdag, mert nem ezt akarta elérni. Ugyanúgy megmaradt szerelőnek, akire kissé furcsán néztek embertársai. Mindazonáltal valóban hatással volt a környezetére és terjesztette világűrbeli barátai szavait: *„Szerte az Univerzumban mindenütt várnak élőlények sóvárogva arra, hogy segítsenek a földi embertestvéreknek; de minden egyes földi embernek magának kell meghoznia a választást; mert minden halandó lénynek meg van a szabad akarata. Te, Orfeo, végigvándoroltál a halálárnyékok völgyén és eljutottál az örök fényre. Segíts most másoknak, hogy ugyanezt megtegyék!”*

Orfeo Angelucci élete végéig kitartott élményeinek valódisága mellett és soha nem változtatta meg a története részleteit. Bevallotta, hogy a szkeptikusoknak nem tud bizonyítékot nyújtani, ugyanis spirituális tapasztalatait nem lehet materiálisan értelmezni. Tény, hogy a spirituális UFO-kutatás megalapozójának nevezik, aki elsőként számolt be az elveszett idő jelenségéről – ez csaknem egy évtizeddel később jelent meg a szakirodalomban. 1993-ban, 81 évesen hunyt el.

MISKOLCI LÁSZLÓ